

Til nr. 6

Efter kildeskattelovens § 86, stk. 4, 2. pkt., kan personer, der skønnes at udføre beskæftigelse hos den indeholdelsespligtige, anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato samt ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. Hidtil har bestemmelsen således blot fastslået, at skattemyndighederne kan spørge om de nævnte forhold, uden at der har bestået en pligt til at svare herpå. Baggrunden for bestemmelsen var, at der herskede usikkerhed om, i hvilket omfang skattemyndighederne faktisk havde hjemmel til at spørge om disse ting.

Det foreslås, at bestemmelsen skærpes således, at der fremover består en egentlig pligt til at besvare sådanne spørgsmål. Bestemmelsen vil primært finde anvendelse ved razzialignende kontroller.

At den pågældende person, som skønnes at udføre arbejde, benægter, at der består et ansættelsesforhold udelukker ikke i sig selv, at der faktisk kan bestå et ansættelsesforhold. Dette må bero på en konkret vurdering af de faktiske forhold. Således er det nærliggende at antage, at der består et ansættelsesforhold eller et ansættelseslignende forhold med deraf følgende pligt til at indeholde A-skat, hvis en person f.eks. under en kontrolaktion træffes i færd med at udføre arbejde for den indeholdelsespligtige.

Det foreslås, at den der undlader at besvare skattemyndighedernes spørgsmål, kan straffes efter den gældende straffebestemmelse i kildeskattelovens § 75, jf. den foreslåede § 3, nr. 2.

Til nr. 7

Som anført i de generelle bemærkninger giver de eksisterende kontrolbestemmelser alene adgang til at foretage kontrol af konkrete erhvervsdrivende/indeholdelsespligtige/momspligtige, dvs. kontrol af personer eller selskaber, hvor myndighederne positivt ved, at der er tale om erhvervsdrivende, indeholdelsespligtige mv., enten fordi disse er registrerede hos myndighederne eller fordi det er åbenbart, at der drives erhvervsdrivende virksomhed, jf. nærmere herom i de generelle bemærkninger.

Der kan imidlertid være en række situationer, hvor det er åbenbart, at der på et arbejdssted, f.eks. en byggeplads, udføres arbejde, der har karakter af at være organiseret, og hvor de, der udfører arbejdet, har karakter af at være professionelle, men hvor skattemyndighederne ikke ved, eller kan se, hvem der udfører arbejdet. I sådanne situationer, hvor skattemyndighederne ikke positivt ved hvilke(n) virksomhed(er)/erhvervsdrivende, der udfører det pågældende arbejde, eller om der i det hele taget er tale om erhvervsdrivende,

har skattemyndighederne ikke mulighed for med de foreslåede udvidelser af de eksisterende kontrolbestemmelser at få adgang til kontrol på arbejdsstedet.

Et eksempel på anvendelse af bestemmelsen er den situation, hvor skattemyndighederne fra f.eks. en fagforening får meddelelse om, at der på en byggeplads udføres organiseret sort arbejde, og hvor skattemyndighedernes adgang til det pågældende arbejdssted ikke kan gennemføres som led i kontrollen af en eller flere konkrete af myndighederne kendte virksomheder, simpelthen fordi det ikke er synligt, hvem der udfører arbejdet på det pågældende arbejdssted, eller om der i det hele taget er tale om, at der udføres erhvervsdrivende arbejde.

Med den foreslåede bestemmelse i § 3, nr. 5, får skattemyndighederne adgang til at foretage arbejdsgiverkontrol på arbejdssteder generelt, uden at det sker som led i kontrollen af en eller flere konkrete og af skattemyndighederne kendte virksomheder. I forbindelse med et sådan kontrolbesøg vil det således kunne konstateres, hvorvidt de personer, der er beskæftiget på det pågældende arbejdssted faktisk er lønmodtagere, herunder om disse er skattepligtige til Danmark, eller om der eventuelt er tale om, hvad der må betragtes som selvstændige erhvervsdrivende, med deraf følgende momspligt. Endelig kan der også være tale om, at de, der udfører arbejdet, anfører at være udstationerede for en udenlandsk virksomhed. I denne forbindelse er det i skattemæssig henseende væsentligt for skattemyndighederne at få afklaret, hvorvidt de pågældende personer faktisk er udstationerede, og om de er skattepligtige til Danmark, f.eks. fordi den udenlandske arbejdsgiver må anses for at have et fast driftssted i Danmark.

Et af de problemer, som skattemyndighederne, særlig efter øst-udvidelsen af EU, har fokus på, er de såkaldte »arme- og benvirksomheder« samt personer, der anfører at være udstationerede.

Med hensyn til »arme- og benvirksomhederne« er der tale om EU-borgere fra (primært) de nye østeuropæiske medlemslande, der som selvstændige erhvervsdrivende udfører arbejdsopgaver – typisk bygge- og håndværksvirksomhed i Danmark – til priser, der ligger betydeligt under de priser, som danske virksomheder kan levere den samme ydelse til. Dette er der naturligvis ikke noget galt i, hvis i øvrigt de registreringsmæssige forhold mv., herunder de skatte- og afgiftsmæssige forhold, er i orden. Et af de afgørende spørgsmål i denne sammenhæng er, hvorvidt der reelt er tale om en selvstændig erhvervsdrivende, eller om